

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Simplici sed superbo Eremitæ dæmon suadet, vt filium immolet instar
Abrahæ; & immolasset, nisi puer suspicax effugisset.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Ludibrij ergo, sæpè vidit indices
 Etiam iocosos dæmonum monstrantium,
 Hic est, cui olla fictilis carcer fuit.
 Digna fuit olla hæc ventre sculpi literas
 Has vnciales: Hic LVPVM CEPIT LVPVS.

*Simplici, sed superbo Eremita demon suadet
 ut filium immolet instar Abrahe; & im-
 molasset, nisi puer suspicax effugisset.*

Ex Cass. Collat. 2. cap 7.

„ **Q**uam timendam se in Charybdin induit
 „ Quisquis tumori vela dat, quisquis sui
 „ Oblivionis in saburrâ conditus,
 „ Sua nimis alto credit infelix mari,
 „ Si fuerit huic incauta simplicitas comes.
 Sic olim eremo splendidissimâ Scythi
 Ter luculentâ teste, Pambo quispiam
 Ludos diaboie fecit, & foueam sibi,
 Quò pænè merfus ibat in præceps, nisi
 Obuius isset perduto patri puer.
 Viduus, humatâ coniuge, illò venerat,
 Natumque còdem tulerat annis paruulum:
 Eratque (pueri quàm solent) astutior
 Naso puellus ille rhinocerotico:
 At, bubali instar, naris obtusæ pater,
 Simplexque, si non ipsa simplicitas, fuit,
 Et ventre roto, more vesicæ, tumens,
 Sperabat, & spirabat excelsissima.
 Exinde Auerni Caupo sulphurarius,
 Fraudis que figulus, confitor, fusor, faber

Tam

Tam facilè casses in suos duxit virum,
 Qui solitus horas terere pernox, perdius,
 Pares cucumerum funditando lacrymas,
 Buccisq̄ue tumidis gignere ampullas precum.
 Precanti ab ore nebula fumabat grauis;
 Quò magè rigebat aura, fumabat magè.
 „ O si vel vnus, inquebat, vnicus
 „ Sidereus ales (esto, nil refert mea,
 „ Sit de ille minimis atque dissitissimis
 „ A sede Triados, deq̄ue eorum circulo,
 „ Qui capita & alæ sola sunt) me viseret,
 „ Et hoc tngurium luce completeret suâ?
 „ Aut si vel vnum raperer abs humo pedem,
 „ Absorptus extra mentis alueum meâ!
 Stulta malè fani vota mox inaudijt,
 Qui sordidato delitebat in angulo,
 Pro more amicus & propola sordium,
 Et vanæ amicus & propola gloriæ
 Dæmon, nec vltra is otiosus dormijt,
 Dormire si fòrs libuit vmquam dæmoni.
 Haud mora, cadauer iam recentis patibuli
 Surripuit, aut è naue donatum mari,
 Illudq̄ue amiculo byssino circumdedit,
 Genas rubente purpurisso mentiens,
 Radiantis auri circulo collum ambijt,
 Capiti corollam, dexteræ laurum dedit,
 Tum chirothecas & cothurnos (ne queant
 Vngues videri, namq̄ue vulgò creditur,
 Exinde nosci dæmonem, nisi prouidet)
 Abs officinis mutuatus inscijs,
 Quin à volucris, noctuâ, cuculo, ardeâ,
 Bubone, buteone, miluo, vulture,

Hinc

Hinc inde pennas derepentè vellicans,
 Compegit alas, queis venustos indidit
 Pauonis oculos, vt superbirent magis.
 Laruâ hac decorus Angeli, casam subit,
 Dum Pambo solitas mandit & mandit preces.

Hicet obortâ luce pallidiusculâ

(Qualis maligno sulphuri est, dum accenditur)

» Salute molli impertit, Incolumis aue

» Amice Superûm Pambo, deque maximis.

Hoc melle delibitus aures simplices,

Voto potiri gaudet is demum suo,

Et præ tumore præque lætitiâ duas

Elatas vlnas, vix se habet; placidam tamen

Reddens salutem, quid sibi rerum, rogat.

Hic velut amico, quem latere nil velit,

Arcana prodit varia, prodit grandia,

Futura, non futura Pseudo-angelus.

Quid Roma belli, quidve cudad Africa,

Quid Cæsareæ, quidve Ponti Pontifex,

Quid in hypogeo id temporis suo gerat

Et hic & ille vastæ eremi municeps.

Diu iste fucus tenuit, interim casam

Phosphorus Auerni luce complebat suâ,

Vel in axe mediæ noctis vmbrosissimo,

Quoad is ad aras vsque & vltra funditus

Et se suumque donat olli filium.

Illic dolosam nactus horam furcifer

Hæc blanda fudit verba credulo seni:

» Age auspiciatò, perge, quò pergis; Deo

» Iam iamque propior, Abrahamo par eris,

» Si mihi quod offers pignus, offeras Deo,

» Et vt ille quondam victimam præstò fuit

Et

- » Et ense & igne deuouere filium;
 » Ita hos amores iam tuos, gnatum tuum
 » Iugules, sacrifices, igne diuino bees;
 » Iste Isaaco, tu Abrahamo par eris.

Facturus imperata Pambo tunc erat,
 Incogitanti paruulo lethum parans,
 Huic referre cœpit, olim vinculis
 Vt Abrahamus Isaacum strinxerit,
 Vt & tenellum pænè messuerit caput,
 Sacrifque flammis hostiam litauerit;
 Vt placida soboles Isaacus funibus
 Obrulerit ambas nil reluctantes manus,
 Vt nudus humeros semicuruum verticem
 Patris machæræ iam ruenti aptauerit.

- Hæc vbi stupenti retulit, altiùs gemens,
 Efflansque ab imo pectoris suspirium,
 » O si Abrahamo par forem! Dein filio,
 » O si Isaaco par fores! Astutus
 Puer hæcce voces aure non haurit bonâ,
 Nescio quid ipsi subolet: ex illo patrem
 Obliquat oculis, aut fenestratâ manu,
 Quid moliatur, spectat, & solus sibi,
 » Quid me intuetur limus assiduò pater,
 » Paratque restim? quorsum, ait, men' vt liget?
 » Cur ligna sicca cumulat, & condit struem,
 » Lignisque paleam subdit? vt me torreat?
 » Men' vt sacrificet? (ast vbi hunc ligno super
 Tortâ & retortâ dextrâ cultrum videt
 » Acuere) Men' vt iugulet? esto, mi pater,
 » Esto Abrahamus, vt voles: mihi non vacat
 » Esse Isaaco, nec lubet. Præfagio
 Sceleris futuri territus, mox in fugam.

Cernit abeuntem Pambo, Nate quò fugis?
 Fugit filendo natus, & quantum potis,
 Per alta, per depressa, quò tulit metus.
 Tandem ille nube dissipatâ cælitus,
 Scrobemque cernens, quò se abibat perditum,
 Oriente superum luce iam palpat senex
 Malefideratos Pseudoangeli dolos.
 » O Deus, ô, inquit, ni tulisses hoc opis,
 » Nisi hoc timoris indidisses filio,
 » Quantum pericli rebus incubuit meis,
 » Me iamque iamque parricidâ? Protinus
 Dæmoni regresso, spe videndæ victimæ,
 Vestibulo in ipso Pambo se fert obuium,
 Et pro salute pinguiorem asperginem
 Sputi calentis ingerit in os & genas.
 » Faceffe, furue nebulo, non te vel pili
 » Iam facio, non vel huius (vnguem vellicans)
 » Fraudum tuarum nimis, & vltra conscius.
 Hic rabidus irâ, mutuatas ilicò
 Discerpit alas, & cadauer ad suos
 Coruos relegat, & resumens pristinos
 Vngues & oculos, caudam, & ora & cornua,
 Reuocatus Orci Præsidis iussu, redit
 In Stygia, prædæ vt perditæ pœnas luat.
 An ad parentem filius reuerterit,
 Haud scio: quòd in se Pambo regressus fiet,
 Hoc scio: periclo cautior suo, & sui,
 Quem astutus oculus & fuga eripuit neci.
 Felix Parenti, filio felix fuga.

Sim-